

Τελικά το εθνικό σπορ μας είναι το πέσιμο από τα σύννεφα. Έπεσαν όλοι πάλι από τα σύννεφα γι' αυτό που έγινε στη Μανωλάδα. Λες και δεν ξέρουν για "Μανωλάδες" αλλού...

Εδώ στο νομό μας για παράδειγμα, μικρές διάσπαρτες έχουμε όπου υπάρχει ακόμα παραγωγή και θα είχαμε κι άλλες αν βγάzaμε και τίποτε. Ή μήπως δεν είναι Μανωλάδα αυτό που χρόνια συμβαίνει στο Νιοχώρι και την Κατοχή, ή στα Καλύβια με τα εσπεριδοειδή; Για το νεκρό βρέφος των εξαθλιωμένων εργατών γης στην Κατοχή πριν λίγα χρόνια όμως, δεν διαδήλωσε κανείς, δεν ήρθε κανείς υπουργός...

Αλλά είπαμε: Οι οπαδοί της ανάπτυξης δεν ξέρουν πως βγαίνουν τα προϊόντα. Οι πιο καταγγελτικοί λένε ότι δεν πειράζει που χιλιάδες άνθρωποι χωρίς χαρτιά δουλεύουν και ο Έλληνας ακόμα και τώρα που πεινάει δεν πάει να δουλέψει με τα χέρια του.

Όλοι μαζί δίνουν χώρο στην ακροδεξιά να λέει τα δικά της και μετά κάνουν ακτιβισμό καλώντας σε μπούκοτάζ και διαδίδοντας σε όλο την κόσμο πόσο ρατσιστές είμαστε. Μόνο που δεν είναι ρατσισμός οι Μανωλάδες αλλά οικονομικά... "θαύματα".

Υ.Γ. Κανα-δυο αλήθειες που δεν λέει κανείς: Στην Ελλάδα ο εργάτης φράουλας κανονίζεται από μια ιδιότυπη μαφία. Παίρνει 25-30 ευρώ και δουλεύει μέχρι τις 13.30 γιατί μετά οι φράουλες πρέπει να φύγουν λόγω ευπάθειας. Χρειάζονται χέρια σε μεγάλη ζέστη και οι ντόπιοι κάνουν τους επιστάτες. Στη Μανωλάδα δεν είναι όλοι οι παραγωγοί με τα όπλα και με επιστάτες 19 και 21 ετών.

Στην Τουρκία το ίδιο μεροκάματο είναι 10 ευρώ.

Μαντουμαδόρος